

Ara us diré d'on vinc.

Vinc de les cendres d'Auschwitz
de l'herba que va segar Atil·la
del ventrell esbudellat del corder
el dia del sacrifici al temple d'Apol·lo
de l'enveja del Sàpiens envers
el Neandertal.

Sóc innombrable perquè incloc
l'infinit dins cada límit.

Ara us diré d'on vinc.

Vinc de les turbulències celestes
a mil cinc-cents hectopascals,
de la lava blava d'un volcà extingit,
de la cendra de totes les xemeneies
de la pluja àcida
de l'amor irresolt.

Continc les passions
perquè és el natural en mi.

Ara us diré d'on vinc.

Vinc del record de tots els difunts
de l'aroma de la clavellinera
dels somnis que han resultat sems
de les pregàries ateses
del kàddish pel fill que sí que ha nascut
i ara esperem que muira.

Vinc de la malícia i de la besada
i tinc el rostre de Janus, tan bell.

Ara us diré d'on vinc.

Vinc dels llocs on encara no he anat
dels aeroports on cap avió aterra
del vaixell que no salparà

del globus que no s'enlairarà
de la diligència on no hem pogut enganxar
ni una trista egua.

Vinc de cada acte irrealitzat
i n'estic orgullós.

I el meu nom és ningú
i el meu cos són bocins.

I de tot això vinc.